

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VIII Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

14 травня 2015 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VIII Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2015.- 218 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;**
- Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;**
- Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;**
- Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;**
- Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;**
- Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;**
- Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;**
- Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;**
- Бабиш Стефанія Михайлівна – кандидат технічних наук, доцент;**
- Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;**
- Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;**
- Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;**
- Мороз Ігор Петрович – кандидат фізико-математичних наук;**
- Музичук Катерина Петрівна – кандидат технічних наук, доцент;**
- Павлова Наталія Степанівна– кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;**
- Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.**

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 24.04.2015 р.)

Список використаних джерел

1. Робоча програма з теорії ймовірностей та математичної статистики для студентів за напрямом підготовки 6.040201 «Математика» / Укл.: Демчик С.П., канд. фіз.-мат. наук, доцент кафедри вищої математики– Рівне: РДГУ, 2013. – 15 с.
2. Program prac na teorii prawdopodobieństwa i statystyki / Autor: mgr Ewa Frankiewicz – Warszawa: Politechnika Warszawska [електроний ресурс]. Режим доступу: <http://www.biomed.pw.edu.pl/jml/lang-en/dla-studentow/przedmioty-info/44-przedmioty-podstawowe/75-rachunek-prawdopodobieństwa-i-statystyka>
3. Болонський процес: головні принципи входження в європейський простір Вищої освіти / В.С. Журавський, М.З. Згуровський. – К.: ІВЦ «Вид-во «Політехніка», 2002. – С. 1-4.
4. Козаченко О.І. Болонський процес в дії // Україна - суб'єкт європейського освітнього простору. - К.: Вид-во Європейського ун-ту, 2005. - С. 29-32.
5. Тимошенко З.І. Соціально-політичні аспекти та перспективи участі України в Болонському процесі // Україна – суб'єкт європейського освітнього простору. - К.: Вид-во Європейського ун-ту, 2005. - С. 5-19.

АНАЛІЗ МІКРОКЛІМАТУ В МУЗЕЙНИХ ПРИМІЩЕННЯХ

Соснова Л.Д, магістрант

Юрчук В.М., старший викладач*Рівненський державний гуманітарний університет*

Колекції музеїв України нараховують близько 10 млн. пам'яток історії та культури. Збереження пам'яток, які є загальнонаціональним надбанням, - глобальна науково-практична проблема, вирішення якої повинно мати комплексний характер, що потребує об'єднання зусиль спеціалістів різних професій.

Складовими екологічної проблеми зберігання музейних цінностей є температура та відносна вологість повітря, світловий та санітарно-гігієнічний режими. Вони значною мірою визначають швидкість фізико-хімічного старіння матеріалів та можливість біологічних пошкоджень. Одне з головних завдань музейного збереження – створення нормативного режиму температури та відносної вологості повітря в експозиційних залах та фондосховищах музеїв. Клімат музеїв має відповідати двом основним вимогам:

- Бути стабільним та нормативним для збереження колекцій;
- Забезпечувати комфортні умови для відвідувачів та працівників.

Параметри, які відповідають цим вимогам, не збігаються, що ускладнює вирішення завдань формування мікроклімату музейних приміщень. На властивості повітряного середовища в музеях суттєво впливають загальний стан будівлі, її технічне оснащення, зовнішні кліматичні умови, кількість відвідувачів протягом дня.

Для створення оптимальних умов збереження необхідно, щоб будинки музеїв були обладнані відповідними системами інженерного забезпечення мікроклімату.

Найважливішими засобами запобігання передчасному старінню музейних експонатів є профілактичні заходи, що повинні базуватися на результатах систематичного комплексного контролю як параметрів навколишнього середовища, насамперед відносної вологості і температури повітря, освітленості, так і біологічного стану приміщень та об'єктів збереження.

Для зберігання та експонування музейних колекцій у приміщеннях нормуються 3 кліматичні параметри: температура повітря (t , °C), відносна вологість повітря (%) та швидкість руху повітряних потоків (V , м/с), а також амплітуда коливання температури й вологості повітря. Значення температури та відносної вологості повітря взаємопов'язані й мають забезпечувати стабільний вологовміст.

Установлюючи норми температури й відносної вологості повітря, спеціалісти виходять із вивчення змін, які відбуваються в гігроскопічних матеріалах при висиханні чи зволоженні та умов, при яких на музейних експонатах розвиваються мікроорганізми. З огляду на це визначають верхню та нижню допустиму межу відносної вологості повітря[2, с. 127].

Необхідно розрізнити поняття «допустимих» та «оптимальних» параметрів температури й відносної вологості повітря. У межах «допустимих» значень матеріали експонатів не зазнають незворотних змін.

«Оптимальний» діапазон параметрів повітряного середовища в межах граничних значень – це співвідношення температури й відносної вологості, яке забезпечує стабільне повітряне середовище й постійний вологовміст матеріалів. Чим ближче до «оптимальних» конкретні значення температури та відносної вологості, тим більше задовільними є умови зберігання.

Режим температури й вологості музеїв має бути не лише «оптимальним», але й максимально стабільним. Якщо незмінний режим підтримувати неможливо, то треба робити все, щоб зміни були гранично уповільнені[5, с.163].

Амплітуда змін температури й відносної вологості в приміщенні залежить від зовнішніх умов, середньої радіаційної температури приміщення, кратності повітрообміну й, головне, від функціонального процесу, що визначає надходження теплоти й вологи до приміщення. У будівлях музеїв коливання цих параметрів, особливо в невеликих приміщеннях з малим повітрообміном, залежить від періодичної присутності великої кількості людей.

Дії температури та вологості на предмет взаємопов'язані. Коливання температури призводить до коливань відносної вологості, через це виникло поняття «режим температури та вологості».

У приміщеннях музею, у першу чергу для збереження творів мистецтва, картин, музичних інструментів, книг, документів, внутрішніх інтер'єрів, необхідно забезпечити відповідні параметри мікроклімату. У той же час технологічні вимоги в приміщеннях, де постійно перебувають люди, не повинні суперечити комфортним умовам, припустимим або оптимальним, обумовленим за ДСТ 30494-96 «Будинки житлові і суспільні. Параметри мікроклімату в приміщенні». У приміщеннях музею, де відсутні колекції, параметри повітря визначаються з комфортних умов за ДСТ 30494-96. Приймаються допустимі або оптимальні параметри залежно від рівня вимог. В

архівах, лабораторіях холодного зберігання повинна підтримуватись температура повітря 10-14°C, відносна вологість повітря – 30-50%. У приміщеннях зберігання експонатів з металу, для виключення корозії, відносна вологість повітря не повинна перевищувати 30% [5, с.178].

Цінність експонатів, їхні фізичні властивості, тривалість експозиції й зберігання визначають рівень вимог до точності підтримки внутрішніх умов. Залежно від рівня вимог музейні приміщення можна розділити на 5 категорій: АА – дуже високий, А – високий, В – середній, З – знижений, Д – низький. Дуже високий рівень вимог повинен забезпечити тривалу збереженість особливо коштовних унікальних експонатів, пам'яток літератури, мистецтва у сховищах, спеціальних камерах, реставраційних лабораторіях і експозиційних залах. Високий рівень вимог забезпечує практично повну збереженість предметів у реставраційних лабораторіях, експозиційних залах, сховищах, галереях. Середній рівень вимог необхідний для більшості взаємозамінних предметів зберігання і експозиції й таких, що зазнали незначних руйнувань. Це характерно для профільних, галузевих, краєзнавчих музеїв, музеїв народної творчості, церков, використовуваних як музеї, історичних будинків. Середній і знижений рівень вимог забезпечують внутрішні умови, найбільш наближені до природних, наприклад в історичних будинках, церквах, музеях сезонної роботи, домах-музеях. У цьому випадку необхідно враховувати параметри навколишнього середовища. Низький рівень вимог допускається в районах з м'яким невологим кліматом у приміщеннях музеїв сезонного використання або розташованих під відкритим небом [1, с. 218].

Високо уразливі експонати можуть бути поміщені в спеціальні камери або зони з контрольованим повітряним середовищем, розташовані всередині приміщень зберігання або експозиції, тоді в них допускається більш низький рівень вимог і широкий діапазон зміни параметрів повітря.

Серед факторів, що негативно впливають на збереження музейних колекцій, головним є вологість. Через надмірну вологість (понад 65%) збільшується вміст вологи в матеріалах органічного походження (папір, шкіра, кістка тощо), а це призводить до розширення волокон, короблення, розчинення солей. Збільшення вологості призводить до корозії музейних експонатів з металу (на залізі – іржа, на бронзі – дика патина).

При зниженні відносної вологості (менше ніж 50%) гігроскопічні матеріали (шкіра, папір, дерево, тканина) втрачають еластичність, починаються процеси розтріскування та розшарування. Різні пошкодження, що вже є на матеріалах, посилюються дією температури та вологості повітря. Найбільшої руйнації зазнають предмети, при створенні яких використовували матеріали, що мають різні коефіцієнти розширення, наприклад, фанеровані та інкрустовані меблі [1, с. 224].

Визначаючи режими температури та вологості для предметів, які знаходяться до музею, важливо з'ясувати, у яких умовах вони перебували раніше. Предмет, що переміщують у приміщення з іншими температурою та вологістю, має пройти акліматизацію в приміщенні з проміжними показниками температури та вологості.

На режим температури та вологості експозиційних приміщень помітно впливає кількість відвідувачів. Тепло та волога, які вони виділяють, змінюють внутрішній мікроклімат. Інтенсивне відвідування в зимовий період підвищує відносну вологість внутрішнього повітря, особливо в другій половині дня, й активізує конденсаційні процеси, тому доцільно погоджувати відвідування з погодними умовами.

Обов'язковою умовою стабільності параметрів внутрішнього мікроклімату є поступовість та уповільненість сезонних змін режиму температури й вологості в музеях. Тому восени необхідно починати опалення якомога раніше, поступово збільшуючи його інтенсивність відповідно до погоди, і закінчувати пізньою весною, поступово його зменшуючи.

Питання оптимальних параметрів температури та відносної вологості досліджується спеціалістами. Повного збігу опублікованих у літературі даних немає. Проте відсутні й значні розходження в рекомендаціях щодо більшості матеріалів [6, с. 320].

Крім широко відомої дії змін температури й відносної вологості повітря, великий вплив на збереженість музейних експонатів має газовий склад повітря. Повітря сучасних міст, особливо промислових, де, як правило, розташовані музеї, забруднене сірчистим газом, сірководнем, озоном, двоокисом азоту, димом та іншими шкідливими компонентами. Усі ці забруднення, проникаючи в музейні будівлі, негативно впливають на стан експонатів.

У міських музеях бруд, що знаходиться в повітрі, перетворюється на серйозну проблему. Деякі із цих часток досить важкі, щоб у спокійному повітрі опуститися до підлоги; але стурбованість зберігачів викликають саме ті частки, які занадто малі, щоб осісти під власною вагою, і тому проникають у найвіддаленіші куточки будинку. Пил (система, яка складається з маленьких часток твердих та рідких речовин, розсіяних у газоподібному середовищі) на музейних експонатах, особливо на текстилі, не тільки робить їх непривабливими, але рано або пізно вимагає проведення ризикованої операції – чищення.

З газових складових найбільш небезпечним для музейних експонатів є двоокис сірки, що утворюється в атмосфері при спалюванні різних видів паливних матеріалів – вугілля, газу, олій, нафти та інш. Газоподібний двоокис сірки зв'язується з твердими й рідкими частками, завислими в повітрі, і стає складовою частиною аерозолів [6, с.322].

Вологість вища за 70%, прискорює реакції взаємодії органічних матеріалів із двоокисом сірки. Під дією двоокису сірки папір із деревини з лігніном жовтіє, робиться ламким на краях сторінок. Під впливом сонячного світла та штучних джерел світла в атмосфері утворюється триокис сірки. При взаємодії з вологою повітря на поверхні експонатів двоокис й триокис сірки утворюють, відповідно, сірчисту й сірчану кислоти.

Окислювання двоокису сірки й перетворення його на сірчану кислоту відбувається як на поверхні предметів, так і в повітрі. Сірчана кислота досить гігроскопічна, і краплі туману, що її містять, мають кислу реакцію. Збільшуючись у розмірі, краплі туману осідають на поверхні предметів. Осідаючи на предмети, вона вражає різні матеріали, потрапляючи в тріщини фарбованого шару, активно руйнує живопис, викликає корозію металів [4, с. 23].

Ще одним джерелом небезпеки є агенти біопшкодження. Мікроскопічні гриби є найрозповсюдженішими агентами біопшкодження завдяки сильній ферментативній системі, здатності адаптуватися до екстремальних умов та стійкості до зниженої вологості. Колонії грибів, що видні неозброєним оком, називають пліснявою, а самі гриби – пліснявими. Гриби пошкоджують музейні предмети, інтер'єри і будівельні конструкції музейних приміщень. Але

найвразливішими є пам'ятки з органічних матеріалів, такі як графіка, живопис різних технік, дерево, археологічні предмети. Головною вимогою для запобігання розвитку грибів на об'єктах збереження є дотримання нормального температурно-вологісного режиму, за якого проростання спор і ураження матеріалів практично не відбуваються.

Небезпеку для музейних предметів складають і комахи. Слід пам'ятати, що немає фунгіцидів та інсектицидів, цілком безпечних для оброблюваних матеріалів і нетоксичних для людей. Тому зусилля мають бути спрямовані на унеможливлення розвитку біодеструкторів, тобто превентивні заходи:

- Підтримання у сховищах оптимального температурно-вологісного режиму зберігання;
- Запобігання різким та значним коливанням температури та відносної вологості повітря, оскільки коливання цих показників викликають конденсацію вологи на поверхні предметів, що у свою чергу створює умови для розвитку грибів;
- Провітрювання фондосховищ та експозиційних залів згідно з правилами та рекомендаціями;
- Не рідше 1 раз на місяць провітрювати шафи;
- Регулярне проведення відповідних санітарно-гігієнічних робіт;
- З метою своєчасного виявлення грибів двічі на рік (початок та кінець опалювального сезону) проведення мікологічного обстеження експонатів та сховищ. Суцільний огляд усіх пам'яток здійснюється раз на 3 роки;
- Обов'язковий ретельний огляд нових надходжень.

Для експонатів, що зберігаються, руйнівним є світло будь-якої довжини хвилі, при цьому ультрафіолетове випромінювання для музейних матеріалів особливо небезпечно. Для не світлостійких матеріалів (акварелі, gobелени, текстильні вироби) найнижча норма зберігання – 30-50 люкс, для матеріалів середньої світлостійкості (живопис, дерево, шкіра) норма 75-150 люкс, для світлостійких (мармур, кераміка, метал) – 200-500 люкс. У приміщеннях музеїв складова УФ-випромінювання у світловому потоці не повинна перевищувати 75 мквт/лм[6, с. 451].

Щоб звести руйнування поверхонь до мінімуму, потрібно навчитись регулювати висвітлення. Для усунення УФ-випромінювання найкращим способом є покриття шибок лаком, що поглинає УФ-випромінювання. Більш дорогою альтернативою є заміна простого скла нейтральним сірим склом.

Отже, збереження музейних предметів значною мірою залежить від стану повітря музейних фондосховищ. Повітря приміщення – складна аерозольна система, компонентами якої є чистка пилу, спори мікроорганізмів. Санітарно-гігієнічний стан повітряного середовища характеризується зокрема видовим та кількісним складом мікроорганізмів, які надходять з повітряними потоками через вентиляційні системи та під час провітрювання, а також потрапляють до сховища разом з ураженими предметами. Норми щодо кількісних показників забруднення повітря для музейної галузі відсутні. Присутність у повітрі деяких грибів, наприклад, токсичних, патогенних, потенційно алергенних неприпустима.

Список використаних джерел

1. Волинський музейний вісник: вип. 1. Законодавчі та нормативні засади діяльності музейних закладів/ упорядник А. Силук. – Луцьк, 2010р. – 350 с.
2. Жидецький В.Ц. Основи охорони праці. Підручник/ В.Ц. Жидецький– Львів: «Афіша», 2000р. – 319 с.
3. Закон України «Про музеї та музейну справу»// Відомості Верховної ради України, 1995р. - №25. – С.191.
4. Екстремальна ситуація в музеях та заповідниках (пожежа, аварії інженерно-технічних комунікацій, порушення температурно-вологісного режиму, біологічні пошкодження). Методичні матеріали семінару-практикуму (17-22 вересня 2007 року). – К., 2007. – 193 с.
5. Основи охорони праці: Підручник. 2-ге видання, доповнене та перероблене. / К. Н. Ткачук, М. О. Халімовський, В. В. Зацарний, Д. В. Зеркалов, Р. В. Сабарно, О. І. Полукаров, В. С. Коз'яков, Л. О. Мітюк. За ред. К. Н. Ткачука і М. О. Халімовського. — К.:Основа, 2006 — 448 с.
6. Праці науково-дослідного інституту пам'яткоохоронних досліджень/ Випуск 6. – Вінниця: ДП «Державна картографічна фабрика», 2011. – 576 с.

АНАЛІЗ РИЗИКУ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ВІД ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ЛИСИЧАНЬСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ

Цимбалюк Н.М., студентка

Рубан Е.В., кандидат біологічних наук, доцент

ІХТ СХУ ім. В. Даля (м. Рубіжне)

Людська діяльність неминує призводити до змін у довкіллі. З кожним історичним періодом їх масштаби невинно зростають, набуваючи глобального характеру. Забруднення навколишнього середовища, як правило, відбувається одночасно багатьма шкідливими речовинами, що мають різні лімітуючі ознаки шкідливості. При цьому можлива сумарна, комбінована дія забруднювачів, часто з посиленням ефекту.

Відомо, що для нормального функціонування та стійкості екосистем і біосфери не слід перевищувати певні граничні навантаження на них. Тому необхідно здійснювати пошук критичних або найбільш чутливих ланок в екосистемах, які швидше і точніше характеризують їх стан. Сьогодні одним з найбільш ефективних сучасних підходів до встановлення зв'язку між станом навколишнього середовища та здоров'ям населення в певному регіоні є методологія оцінки ризику – вибір оптимальних у даній конкретній ситуації шляхів усунення або зменшення ризику складається з трьох взаємопов'язаних елементів: оцінки ризику, управління ризиком, інформування про ризик. Саме їх сукупність дозволяє не лише виявити існуючі проблеми, розробити шляхи їх вирішення, а й створити умови для практичної реалізації цих рішень, а також дасть об'єктивні підстави для впровадження профілактичних заходів [2].

Лисичанський регіон (до складу якого входять такі міста, як Лисичанськ, Северодонецьк і Рубіжне) є значним промисловим центром в Україні, на території якого зосереджені великі підприємства хімії, нафтохімії, приладобудування, вугільної та скляної промисловості. Тому існує необхідність чіткого визначення впливів навколишнього середовища на стан здоров'я населення, з метою розробки конкретних заходів направлених на

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Адамів Ю. О., Белешко Д. Т. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВИХ ДІЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ	3
Бортнік М. С., Кирилецька Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОПОМІЖНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ ВИДІВ ЕВРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	5
Гарбарук Ю. О., Петрівський Б. П. ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ З МАТЕМАТИКИ В ДЕЯКИХ КРАЇНАХ	7
Дейнеко С. В., Машенко В. А. ЗАТУХАННЯ РЕЛЕЇВСЬКИХ ХВИЛЬ В МАТЕРІАЛАХ З ВІД'ЄМНИМ КОЕФІЦІЄНТОМ ПУАССОНА	9
Каленик В. І., Галатюк Ю. В. РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ ..	10
Ковтунович Я. І., Тищук В. І. УЗАГАЛЬНЕННЯ ЗНАТЬ УЧНІВ ПРИ ВИКОНАННІ ПРОСТИХ ДОСЛІДІВ ІЗ ФІЗИЧНОЇ ОПТИКИ	11
Корень М. П. ЗВИЧАЙНІ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ЯК ЗАСІБ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ЗАДАЧАХ ФІЗИКИ, ЕКОЛОГІЇ, ХІМІЇ	14
Шевчук Т. М., Котляй Н. В. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ СТРУКТУРОУТВОРЕННЯ В НАПОВНЕНИХ АМОΡФНИХ ПОЛІМЕРАХ НА ОСНОВІ ФРАКТАЛЬНОГО ПІДХОДУ	15
Криволевич А. О., Сапіліді Т. М. НЕСТАНДАРТНІ МЕТОДИ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ПАРАМЕТРАМИ	16
Крук К. Р., Галатюк Ю. М. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	17
Мазур О. М., Кирилецька Г. М. ВИМОГИ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРИ НАВЧАННІ МАТЕМАТИКИ	18
Марчук В. О., Марач В. С. ТРИКУТНИК ПАСКАЛЯ ТА ЙОГО ФРАКТАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ	20
Матвіюк В. М., Ястремський С. В. РОЗРАХУНКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ АКУМУЛЯТОРНИХ ПАЛИВНИХ СИСТЕМ ДИЗЕЛЬНИХ ДВИГУНІВ	21
Шевчук Т. М., Набок Д. О. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ТЕПЛОПЕРЕНОСУ НА ОСНОВІ НАНОСТРУКТУРОВАНОГО ПІДХОДУ В АМОΡФНИХ НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ	23
Острівка І. І., Рубан Е. В. МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРИ ВИРІШЕННІ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ САНІТАРНО-КУРОТНИХ ТА РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН УКРАЇНИ	24
Пашко О. М., Петрівський Я. Б. ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТІ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ У ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	25
Сосновая Л. Д., Юрчук Ю. В. АНАЛІЗ МІКРОКЛІМАТУ В МУЗЕЙНИХ ПРИМІЩЕННЯХ	26
Цимбалюк Н. М., Рубан Е. В. АНАЛІЗ РИЗИКУ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ВІД ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ЛИСИЧАНСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ	28
Якобчук І. В., Грицай Н. Б. ВИДОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ ДЕНДРОФЛОРИ ПАРКУ КУЛЬТУРИ І ВІДПОЧИНКУ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА	30
Ярошак С.В. ПРО ОДИН ЧИСЛОВИЙ МЕТОД КВАЗІКОНФОРМНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ ДО ПОБУДОВИ ЛОКАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОРТОГОНАЛЬНИХ КРИВОЛІНІЙНИХ КООРДИНАТ	31

Молодий програміст

Бондаренко Ю. В., Кухар Л. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ PREZI У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	34
Шелестюк К. В., Дідич Ю. В., Павлова Н. С. ОКРЕМІ АСПЕКТИ РОБОТИ З ПРОГРАМОЮ EASYQUIZZY	35
Жарська М. В., Бабич С. М. СТВОРЕННЯ WEB-САЙТУ КОМУНАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «ВЕЛИКОМЕЖИРІЦЬКА СПЕЦІАЛЬНА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ І-ІІ СТУПЕНІВ» РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ	37
Круть А. С., Вороницька В. М. АСПЕКТИ ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНИХ БАЗ ДАНИХ	38
Лозицька В. В., Вороницька В. М. SQL В MICROSOFT SQL SERVER 2008 R2	40
Лучик К. В., Кухар Л. О. УПРАВЛІННЯ КОМП'ЮТЕРНИМИ КЛАСАМИ	41
Машенко В. В. ВИКОРИСТАННЯ СУПУТНИКОВИХ ЗНІМКІВ ДЛЯ МОНИТОРИНГУ ТЕРИТОРІЙ НЕСАНКЦІОНОВАНОГО ВИДОБУТКУ БУРШТИНУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	42
Мосійчук Н. І., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ «WEB-ТЕХНОЛОГІЇ» НА ПЛАТФОРМІ MOODLE	43
Петренко С. В., Биков В. Ю. ОГЛЯД КРАЩИХ ПЛАГІНІВ ТА МОДУЛІВ MOODLE ДЛЯ НАВЧАННЯ ТА ТЕСТУВАННЯ	44

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Басюк К. С., Булига І. І. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ХРИСТІЯНСЬКИХ МОНАСТІРІВ ВОЛИНСЬКОГО РЕГІОНУ	45
---	----

Білець І. С., Слесаренко А. В. ДІАМАНТОВИЙ ЮВІЛЕЙ КОРОЛЕВИ ВІКТОРІЇ 1897 Р. ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРОПАГАНДИ ІМПЕРІЇ В БРИТАНІЇ	46
Вавуліч В. А., Десятничук І. О. РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ В ЮГОСЛАВІЇ (1920-1945)	47
Герштун А. В., Десятничук І. О. ЕКСПАНСІЯ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ НА АРАВІЙСЬКОМУ ПІВОСТРОВІ І В ПЕРСЬКІЙ ЗАТОЦІ	48
Зелена В. І, Савчук П. О. ЖІНОЧА ПАНСІОННА ОСВІТА В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ (XVIII – XIX СТ.)	50
Іщук І. О., Ворон О. П. ДІЯЛЬНІСТЬ ОРДЕНУ ДОМІНІКАНЦІВ У XVIII-XX СТ.	52
Карповець Ю. В., Северова О. В. БЕЗПРИТУЛЬНІ ДІТИ В РОКИ БЛОКАДИ ЛЕНІНГРАДА ТА БОРОТЬБА ЗА ЇХ ПОРЯТУНОК ЧЕРЕЗ СИСТЕМУ ДИТЯЧИХ ЗАКЛАДІВ	52
Кравчук О. В., Северова О. В. ДЕСАКРАЛІЗАЦІЯ МОНАРХІЇ ЯК ФАКТОР ПАДІННЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ...	54
Лінік Ю. В., Шугасва Л. М. СУЧАСНИЙ СТАН УПЦ МП ЗА ПРЕДСТОЯТЕЛЬСТВА ОНУФРІЯ (БЕРЕЗОВСЬКОГО): ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	56
Машенко Н. В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОСВІТНЬОЇ РЕФОРМИ 1958 РОКУ НА РІВНЕНЩИНІ	57
Островська Ю. О., Гуменюк О. В. ІСТОРИЧНІ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ВИТОКИ БАРОКОВОГО МИСТЕЦТВА 58	
Павлюк Н. С., Гуменюк О. В. РАДЯНСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ДОГОВІР ПРО ДРУЖБУ ТА КОРДОНИ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	60
Павлюк Я. В., Гуменюк О. В. ПОЛІТИЧНЕ І НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ ПОНЕВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ	61
Сосновая Л. Д, Озимчук О. Б. РОЛЬ ЖІНКИ У ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ	63

Молодий громадянин держави

Вавуліч В. А., Юрчук В. М. ОСОБЛИВОСТІ БЕЗПЕКИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ МАСОВИХ ЗАХОДІВ (МІТИНГИ, МАНІФЕСТИ, ПІКЕТИ)	66
Герштун А. В., Юрчук В. М. ПРОТИПОЖЕЖНИЙ ЗАХИСТ МУЗЕЙНОГО ФОНДУ	67
Колодяжна А. І., Шевчук О. А. ЗЛОЧИННІСТЬ – СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА	69
Кундель Н. В., Шевчук О. А. ВПЛИВ МАС-МЕДІА НА БЕЗПЕКУ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ ТА СУСПІЛЬСТВА	74
Місечко А. Ю., Чеберяк А. М. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ЕСПРЕСІЇ У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ	77
Тівон Ю. О., Крет Р. М. ПОЛІТИЧНІ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК СУЧАСНИЙ ЗАСІБ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	79
Чернуха В.С. ВИКОРИСТАННЯ АНКЕТУВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ	80

Молодий філолог

Angela Călăraș DIFFERENT APPROACHES TO THE STUDY OF SYNONYMY IN MODERN ENGLISH	82
Angela Călăraș ON SYNONYMS IN MODERN ENGLISH	83
Bogdan Silvia A STUDY OF IMPOLITENESS AND ITS USAGE IN ENGLISH CONVERSATIONS	86
Бордюк К. В., Верьовкіна О. Є. МОВНІ ОДИНИЦІ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ «DIGNITY», «ГІДНІСТЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	90
Василенко О. В., Верьовкіна О. Є. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ І УКРАЇНСЬКИХ АФОРИСТИЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ У ЇХ МОВЛЕННЄВМУ ВЖИТКУ	92
Гутт О. О., Верьовкіна О. Є. АНАЛІЗ ТЕРМІНОСИСТЕМ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	93
Кашутіна Ю. І., Замашна С. М. «ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОМУНІКАТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ АНГЛІЙСЬКОГО ТА НІМЕЦЬКОГО НАРОДІВ»	95
Кедись В. М., Ричагівська Ю. Є. АНТОНІМІЯ ЯК СТИЛІСТИЧНИЙ ЗАСІБ У ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА .	97
Кінашук А. В., Шульжук Н. В. СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДІВ ТРАГЕДІЇ В.ШЕКСПІРА «ГАМЛЕТ» (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДІВ Л.ГРЕБІНКИ ТА Ю.АНДРУХОВИЧА)	98
Корнійчук Н. А., Ричагівська Ю. Є. КОНТРАРНА АНТОНІМІЯ В ПОЕЗІЇ МИКОЛИ ВІНГРАНОВСЬКОГО	101
Мельник М. В., Ткачук О.С. ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	103
Оверчук В. В., Ветрова І. М. ПЕРЕКЛАД ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	104
Опришко І. П., Казначєєва Л. М. СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ В НІМЕЦЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ	106
Ткачук О. С., Романович Т. Ф. МОВЛЕННЄВІ УМІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «МОВА І МОВЛЕННЯ»	108
Сиротюк Т. А., Верьовкіна О. Є. СТИЛІСТИЧНІ ТА ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ КОМІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСІВ	110
Степанюк Ю. О., Константінова О. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ У РОМАНІ ДЖ. К. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ»	112
Тарарук Д. П., Белова С. А. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ СЛЕНГОВОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ ДЖ.Д. СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПІРВОЮ У ЖИТІ»	113
Шостак О. О., Захарчук І. В. СТУДІЇ ПАМ'ЯТІ І ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА	115
Ярута Н. П. ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОЇ МЕТАФОРИ В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	116

Молодий мистецтвознавець

Барановська В. В., Костюк Л. К. ДІЯЛЬНІСТЬ ГАЛЕРЕЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЖИВОПИСУ «ЄВРО-АРТ» В КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ МІСТА РІВНОГО	119
Боровець О. О., Казначєєва Л. М. РОЗВАЖАЛЬНА МУЗИКА ЯК СЕГМЕНТ СУЧАСНОГО МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	121
Бучко М. В., Глушук О. Г. НАРОДНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	122
Величко А. Р., Харитон І. М. СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СУЧАСНОЇ ХОРОВОЇ МУЗИКИ	123
Веремчук І. А., Шолудько Н. Г. ЕВОЛЮЦІЯ РОЛІ ТА СТАТУСУ ЖІНКИ У ТРАДИЦІЙНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	124
Вишневецький Є. В., Костюк Л. К. ДМИТРО ЯВОРНИЦЬКИЙ ПРО СВЯТКОВО-ОБРЯДОВУ КУЛЬТУРУ КОЗАКІВ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	127
Войтович Г. О., Потапчук Т. В. ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА МОРАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ У ПОЗААУДИТОРНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	129
Волюшина В. М., Шолудько Н. Г. КАРНАВАЛ ЯК ФЕНОМЕН ТУРИСТИЧНОЇ АНИМАЦІЇ: ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	131
Вольська О. Ф., Харитон І. М. НОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ МЕСИ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КРИЗЬ ПРИЗМУ НАСТАНОВ ПІ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ	133
Корнійчук А., Бондарчук А. Я. ВАЖЛИВІСТЬ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗУ ЖЕСТІВ ТА МІМІКИ ДИРИГЕНТА	135
Лашівська Я. В., Потапчук Т. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ПОЗИТИВНОГО СТАВЛЕННЯ ДО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ХОРОВОГО КЛАСУ	136
Мельник М. І., Глушук О. Г. ШКІЛЬНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ УЧНІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ (НА ПРИКЛАДІ НВК «КІЗЛІВСЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІ СТУПЕНІВ – ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД» БУСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	138
Музичко Г. Ю., Шолудько Н. Г. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЖАЗОВОГО ФЕСТИВАЛЬНОГО РУХУ У КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ НОВІТНЬОЇ УКРАЇНИ	140
Павлуш К. О., Костюк Л. К. СВЯТО КУПАЛА: КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА ТА СЬОГОДЕННЯ	142
Парчевська Д. І., Казначєєва Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ МОЛОДІЖНОГО ДОЗВІЛЛЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ (НА ПРИКЛАДІ М. РІВНЕ)	144
Радушницька К. В., Морозова Т. П. ГРАФІТІ – ЯК ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН	146
Радчук Т.Б. МЕДІАПРОСТІР ЯК АРЕОЛ ПОБУТУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ	148
Романенко О. О., Вербець В. В. ІНТЕГРАЦІЯ МИСТЕЦТВ У ФОРМУВАННІ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ РЕЖИСЕРІВ	149
Росіцька О. М., Харитон І. М. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ХОРОВОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	150
Сокальська О. В. ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО ХЕРСОНЩИНИ ДОБИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ: ІСТОРИОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ	152
Титуса В. М., Глушук О. Г. РОЛЬ ФЕСТИВАЛІВ У ЗБЕРЕЖЕННІ ТА РЕТРАНСЛЯЦІЇ ФОЛЬКЛОРНОЇ СПАДЩИНИ (НА ПРИКЛАДІ М. ЛЬВОВА)	154
Тюска В. Б. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПЕДАГОГА – ОРГАНІЗАТОРА ДОЗВІЛЛЯ У ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ	156
Яриніч О. В., Казначєєва Л. М. МОНОГРАФІЯ О. ЦИНКАЛОВСЬКОГО «СТАРОВИННІ ПАМ'ЯТКИ ВОЛИНІ» ЯК ДЖЕРЕЛО ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ СТАРОВИЖІВСЬКОГО РАЙОНУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	158

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий економіст

Бокєєва А. І., Марценюк В. В. УПРАВЛІННЯ ЗБУТОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ В УМОВАХ ЗЕД	161
Васюха Л. І. ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ У ГАЛУЗІ РАДІО ТА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ	162
Войтович В. І., Хижнякова Н. О. УПРАВЛІННЯ ЕКСКУРСІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТУРИСТИЧНОЇ ФІРМИ	163
Гоголь Т. В. ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ІНСТИТУЦІЙ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО СЕКТОРУ	165
Гоч Л. С., Рудаков Д. В. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРІЇ РІЗНИЦЕВИХ РІВНЯНЬ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗАДАЧ	166
Димченко Н. С. РОЛЬ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В УСПІШНОМУ ФУНКЦІОНУВАННІ НА РИНКУ ПРАЦІ	167
Іванющенко А. В., Сапич В. І. СУЧАСНИЙ ЕТАП СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ	168
Кучина Н. І. ПРИЧИНИ НЕ ВИКОРИСТАННЯ МАРКЕТИНГОВОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ В ПРАКТИЦІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ	170
Літвінчук К. П., Березюк Т. П. ПСИХОЛОГІЧНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ ПОРТРЕТ МЕНЕДЖЕРА У РИНКОВІЙ СИСТЕМІ ВІДНОСИН	171

Лукомська О. І. СТАНОВЛЕННЯ ШКІЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В РАДЯНСЬКІ РОКИ.....	172
Ляшецька Я. О., Березюк Т. П. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНИХ СТИЛІВ УПРАВЛІНСЬКОГО ВПЛИВУ МЕНЕДЖЕРА У СИСТЕМІ ТУРИСТИЧНИХ ЯВИЩ І ПРОЦЕСІВ.....	173
Нагайська Д. Ю. СВІТОВИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ МОДЕЛЕЙ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	174
Нікшич С. М. ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ.....	176
Олійник О. О. АУДИТ ОХОРОНИ ПРАЦІ.....	178
Орлов О. Г. ШКОЛИ УПРАВЛІННЯ В МЕНЕДЖМЕНТІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА УПРАВЛІНСЬКИЙ ПРОЦЕС В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	179
Орлов О. Г., Остаповець М. О. КЛАСИФІКАЦІЯ МОТИВАЦІЙНИХ ТЕОРІЙ У МЕНЕДЖМЕНТІ.....	180
Орлов О. Г., Струмінська І.М. ОСНОВНІ КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНИХ ШКОЛАХ МЕНЕДЖМЕНТУ.....	181
Паламарчук О. В. ПРОБЛЕМА РИЗИКІВ В СФЕРІ ОПЛАТИ ПРАЦІ.....	182
Панюк Т. П. ДОСЛІДЖЕННЯ СУТНОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ.....	184
Рубаха О. В., Нікшич С. М. ДОДАТКОВА ЕМІСІЯ АКЦІЙ ЯК ОДИН ІЗ ЕФЕКТИВНИХ МЕТОДІВ ЗАЛУЧЕННЯ КОШТІВ АКЦІОНЕРНИМИ ТОВАРИСТВАМИ.....	185
Сохнич А. Я., Кульбака В. М. РЕГІОНАЛЬНА ЛОГІСТИКА В УПРАВЛІННІ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ.....	186
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. КОНКУРЕНТНЫЕ ПРЕИМУЩЕСТВА ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД» ПЕРЕД ДРУГИМИ НЕГОСУДАРСТВЕННЫМИ ПЕНСИОННЫМИ ФОНДАМИ.....	187
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. РАЗРАБОТКА СТРАТЕГИЙ, ВЕДУЩИХ К ДОЛГОСРОЧНОМУ ПОВЫШЕНИЮ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД».....	189
Сяська О. В. КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА ОСНОВНИХ ТЕНДЕНЦІЙ І ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ ВОДОКОРИСТУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	191
Фесюк Т. М., Димченко Н. С. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ ТУРИСТИЧНО-ЕКСКУРСІЙНИХ ПОСЛУГ.....	193
Шатрюк О. В., Нікшич С. М. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	195
Шулепа О. Ю., Хижнякова Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ЗМІШАНОГО МЕТОДУ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ.....	197
Яромчик Н., Войтович І., Чабан В. Й. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА СТИМУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ.....	199

Молодий менеджер інформаційних систем

Коник М. Л., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТООБІГ ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ ОБРОБКИ ДОКУМЕНТІВ.....	201
Корольчук К. П., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА.....	203
Кукушкін О. М. ХАРАКТЕРИСТИКА ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЧНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	205
М'якота А. Р., Попчук О. В. ПРЕЗЕНТАЦІЙНІ ЗАХОДИ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	206
Островська Ю. О., Юрчук В. М. ВИМОГИ ДО АРХІВІВ, КНИГОСХОВИЩ, БІБЛІОТЕК З ТОЧКИ ЗОРУ САНІТАРНОЇ ГІГІЄНИ ТА МЕТЕРЕОЛОГІЧНИХ УМОВ ПРАЦІ.....	207
Попчук Н. М., Шпортко О. В. ВЕБ-САЙТ КАФЕДРИ ВНЗ: ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ.....	210
Середа М. С., Касянчук М. М. РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ ЗАВАДОСТІЙКОГО КОДУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ НА ПРАКТИЦІ.....	212